

Izhaja vsako sredo. Naročnina: letno 30 Din, polletno 15 Din, za inozemstvo letno 50 Din. Inzerati po tarifi. Pismenim vprašanjem naj se priloži znamka za odgovor. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo.

Rokopisi se ne vračajo. Plača in toži se v Ljubljani. Uredništvo in uprava je v Ljubljani v Kolodvorski ul. št. 7. Telefon inter. št. 32-59. Račun pri poštni hranilnici št. 14.194.

Kaj bo v jeseni?

Kmetje molčimo in čakamo

Leto gre h kraju in jesen že trka na vrata. Žitna polja so gola, po skednjih se oglašajo cepci, brne mlatilnice. Pridne roke spravljajo zlati božji dar, vsakdanji kruh, v žitnice.

Vse zori, se ponuja v dar. Kmetje delamo. Pozabljeni so žulji, pozabljeno trpljenje, prestana groza, ko nam je toča pretila s pogubo, ko je suša uničevala mlade kali, ko so povodnji odnašale plodove našega truda.

Z zemljo, ki je naša, smo kmetje povezani kakor otroci z materjo. Z njo živimo in trpimo, z njo in zanjo se borimo, zanjo delamo, se z njo veselimo in spet žalostimo, če ji prirodne sile razorjejo in uničijo plodno grudo.

Vse gorje je pozabljeno, ko pospravljamo pridelke. Saj so to darovi matere-zemlje, ki jih vedno sprejemamo s hvaležnostjo, čeprav vemo, da so zasluženi s trdim delom.

Vstaja pa z jesenjo pred nami nova groza, ki nam greni veselje. Kakor pošast se reži pred nami vprašanje: Kam s pridelki?

Jesen je tu, treba je skrbeti za zimo. Otroci so bos, mladi in stari smo raztrgani. Toda kje naj človek misli na obleko in obutev, ko ne spravi skupaj niti za tista neodložljiva plačila, ki se ga kakor kača venomer oklepajo in ga davijo. Tu so davki, zavarovalnine, obresti, dolgovi, cela gora bremen, dohodkov pa od nikoder. Ako kmet od svojega lastnega dela nima dohodkov, kje naj jih sicer išče? Kakor siromak in izobčenec je na lastni zemlji. Zdi se, kot da je rosa, ki v hladnih jutrih kaplja z listja, spremenjena v solze.

Naša pot

V boju za pravice

Nemirne dni preživljamo. V trenjih, ki pretresajo svet in groze izzvati tu vojno, tam upore in nemire, ni nič čudnega, da tudi nam ni popolnoma prizanešeno. Le zdravemu razumu našega kmetijskega ljudstva se imamo zahvaliti, da naša državna ladja plove nenavadno mirno skozi viharje, ki pretresajo svet.

V takih dneh je tem bolj važno, da se človek zaveda, kaj hoče. Majhni in duševno slabotni ljudje se v takih napetih razdobjih love za trenutnimi dnevnimi gesli in iščejo po raznih koticah zavetja. Tudi pri nas imamo polno takih ljudi. Kadar kje kaj zaškriplje na vozu, na katerem so se dotlej vozili, se prestrašijo in poskačejo na vse strani. Potem kakor splašeni begajo okrog in, da govorimo po svetopisemsko iščejo, kamor bi položili svojo glavo.

V političnem življenju so taki ljudje enodnevne, ki so močno glasni in oblastni, kadar se po tem ali onem hrbtu dokopljejo do oblasti. Kakor hitro pa jim kaj spodrkne in ostanejo navezani na lastno moč, je njih modrosti konec.

Z nestrpnostjo motrimo kmetje v takih razmerah javno življenje. Danes je nekako v modi, govoriti o kmetu. Nemara je javno, politično življenje bolj srečno od našega in je politično delo obrodilo ves uspešnih sadov nego naš trud?

Oziramo se nazaj in čakamo in upamo. Kakšno je bilo poletje, kakšna bo jesen?

Bilo je nekaj grmenja, bilo je tudi nekaj blagodejne rose lepih obljub, vendar nas je strah. Bojimo se, da je suša tudi to roso vso posrebala in posušila in da so obljube zvenele kakor ob suhi mlade kali.

Zakon o naši zaščiti je tak, da se ga bolj bojimo nego se veselimo. Morda bo res prinesel pomoč in olajšanje, toda komu? Slovenskemu kmetu najbrže ne. Zeleli bi, da bi bilo naše mnenje zmožno, hkratu pa vemo, da se nam niti ta želja ne bo izpolnila...

In kaj nam je sicer naklonilo politično življenje letos za jesenski dar? Sanje o pomirjenju so se razpršile, razcepljenost, razdvojenost in mrznja rode sadove, o katerih niti nečemo govoriti.

Zalostno je in grenko. Zato slovenski kmetje molče gledamo in čakamo. Vse je kakor šembiljsko prerokovanje. Prišle so nesreče in nezgode, prišlo je vse hudo na nas. Vemo pa, da na svetu nobena reč ne traja večno in da nam po vseh bridkostih in izjalovljenih upih nekoč zasede tudi naš dan, ki bo dan dela, uspeha in resnične kmetijske pravice.

V tej veri vztrajamo in bomo vztrajali, ker vemo, da mora biti končna zmaga pravice — edino naš delež.

Potem sprašujejo in oprezujejo, kam se bo obrnila ta ali ona skupina, ugibljujejo, zabavljajo ali se priporočajo, kakor se jim pač trenutno zdi najbolj prikladno.

Mi smatramo vse take pojave za nezdrave in se nikdar in v nobenem primeru ne moremo in nečemo odmakniti s svoje poti, ki smo jo začrtali takoj ob začetku svojega dela. Slej ko prej zahtevamo tako ureditev vsega političnega, gospodarskega in kulturnega življenja v državi, da bo kmet v pravilnem in pravičnem soglasju z vsemi stanovni deležen vseh svojih pravic. Te naše osnovne zahteve ne more omajati nobena trenutna sprememba. Kakor v gospodarskih vprašanjih ne poznamo politično-strankarskih prednostnih pravic, tako v političnem življenju ne moremo nikdar iti mimo svojih osnovnih načel.

Naša pot je ravna, naša beseda jasna. V kmetijski državi, kakršna je Jugoslavija, mora priti kmet do veljave. Tega ne zahtevamo zato, ker bi hoteli poleg drugih družabnih razredov

ustvariti še kak kmetijski družabni razred, ampak zato, ker vemo, da je ozdravljenje našega življenja brez kmeta — neizvedljivo.

Prav zato nas tudi noben pojav v političnem življenju ne spravi iz ravnotežja. Za nas namreč politično delo ne pomeni in nikdar ni pomenilo borbe za oblast, ampak samo odločno in neustrašeno borbo za kmetijske pravice. To borbo smo izvajali, izvajamo sedaj in jo bomo neomažno nadaljevali do končne zmage.

Slabo bi nas poznal, kdor bi menil, da bomo ta načela zaradi kakršnekoli trenutne ugodnosti zatajili. Prav tako bi nas pa tudi napačno presojal, kdor bi menil, da svojega dela ne bomo nadaljevali, kjerkoli se nam nudi zanj primerna prilika. Samo politična nezrelost ali pa slepa zagrizenost sodi dejanja pa tem, kdo jih je napravil. Pametni in zreli ljudje pa presojajo vsako delo po njegovi vrednosti in brez ozira na to, iz čigavih rok je prišlo.

Pot do zmage vodi skozi boje, pa tudi skozi razočaranja in neuspehe. Kdor v nevarnosti skrije glavo, je slabč, ki ni za javno delo. Mi gledamo trezno in pazljivo, se jasno zavedamo svojih nalog in svojih dolžnosti. Zato tudi vedro in z glavo pokonci zremo v bodočnost!

Bosanski kmetje brez besede

V Bosni je letos ponekod sliva prav dobro obrodila. Ostala žetev in letina pa je precej slaba. Zato je razumljivo, da so bosanski kmetje še posebno življenjsko zainteresirani na dobri prodaji sliv, ki so letos takorekoč njih edini dohodek. Toda vse upe, ki jih je stavil bosanski kmet v slive, so odnesli prekupčevalci. Ti samovoljno določajo cene, ki zdaleč ne odgovarjajo cenam, po kakršnih potem prekupčevalci prodajajo slive naprej. Mnogi izvozniki ne vlagajo v svoje delo ničesar, temveč se samo okoriščajo z »izvoznicami«, ker namreč izplačujejo kmetom šele potem, ko so že sami dobili denar. Na ta način izkoriščajo kmeta do skrajnosti. Mnogi trgovci kupujejo slive za sramotno nizke cene in potem prodajajo naprej z 80 do 90% dobička. Dejansko so namreč trgovci ustvarili kartel, ki je šiba božja za bosanske kmete, ki so tako živo upali, da jim bodo vsaj slive nekaj prinesle.

To je najnesramnejši način izkoriščanja ubogega kmetijskega ljudstva. In proti temu ni zakona? Ni postave? Kmetstvo ljudstvo v Bosni se s strahom vprašuje, kaj mu je storiti, ko mora mirno in potrpežljivo gledati, kako drugi nezakonovano bogatijo na njegov račun. Vlada sicer pripravlja zakon proti korupciji in neopravičeni obogatitvi — če ne bo prepozno. Sliv ne bo več, in bosanski kmet bo kljub lepi postavi stradal, medtem, ko se bodo izvozniki in prekupčevalci veselili na njegov račun.

Kot ljudje, ki čutimo in sočustvujemo z vsakim trpečim človekom, opozarjamo vlado in vsjo javnost na to nezaslišano krivico s pripombo, da dvakrat da, kdor hitro da! Rešimo žive, ker mrtvim ne bo več pomoči!

Proč s frazami!**„En sam slovenski brod je več vreden ko vsi slavospevi!“**

Čeprav so časi še tako resni, čeprav večino ljudskih slojev tarejo take stiske in težave, da že ljudje več ne vedo ne kod ne kam, je vendar med nami še polno takih mož, ki skušajo gorje odstraniti in premagati s frazami, s praznimi in puhlimi gesli. Taka visokodoneča gesla sicer lepo zvane na slavnostnih pojedinah, v trdem, bodočem obroču sedanjosti pa ne pomenijo čisto nič.

Gospodarsko delo je res narodno delo!

Kaj nam pomaga najlepši govor o slovenskem narodu, o narodnem ponosu in zavesti, da ne damo nikdar nobenemu tujcu niti pedi naše zemlje, če pa ne poskrbimo za to, da bi naravni čuvar slovenske zemlje, to je — slovenski kmet — mogel to zemljo res obdržati v lasti! Mi sicer cenimo delo narodnoobrambnih društev, vendar opozarjamo, da je vsako narodno-obrambno delo jadranje proti vetru, dokler nima to delo trdne gospodarske opore.

Samo gospodarsko neodvisen človek lahko v življenjskih borbah ostane značaj. Kjer pa trka na vrata beda, naj bo že v taki ali taki podobi, je samozavesti in ponosa konec. Lakota ljudi skrivi in jim spači duševni obraz. Če človek vidi, da mu propada dom, da vzlic delu strada družina, začne omagovati in omahovati. In predu človek pogine, je pripravljen storiti vse, karkoli bi mu otelo življenje, pa se ne ozira na noben ponos, na nobeno vrednoto, ki mu je v tem trenutku pač res samo fraza.

Spoštljivo noravne zakone!

Življenjski nagon je vcepljen v naravo vsakega živega bitja in je temeljno gibalno vsega življenja. To je naravni zakon, ki ga ne more

spremeniti nobena sila na svetu. Zato pa je treba ta naravni zakon spoštovati in uravnati življenje tako, da mu bo zadoščeno.

Pametna beseda

Prav je povedal v Ljubljani za časa kongresa Jadranske straže tisti častnik, ki je brez olepšavanja in z vso resnostjo zaklical:

»En sam slovenski brod (ladja) je vreden več kot vse tirade (slavospevi)!«

Pametna, trezna beseda, izgovorjena o pravem času, mora nam vsem postati vodilo! Kar velja za morskno, velja tudi za kopno posest! Meje ne bomo utrdili z besedami, ampak s tem, če napremo vse sile, da naš narodni živelj na meji gospodarsko tako okrepimo, da se bo lahko sam postavil v bran tujemu valu. Dokler bomo pustili, da našo zemljo kupuje tuj kapital, je vsako, še tako dobro zamišljeno narodno-obrambno delo proč vržen trud. Našo zemljo pa bo igraje lahko kupoval tuji kapital vse dotlej, dokler bomo prepuščali našega obmejnega človeka v največjih stiskah na milost in nemilost lastni bedi.

Rešimo zemljo, da rešimo narod!

Če hočemo res pomagati; če hočemo res ohraniti vsaj sedanjo narodno last, se je treba strniti in združiti vse sile v obrambo. Vsi činitelji pa morajo biti s svojim delom usmerjeni tako, da rešimo slovenskemu človeku zemljo. Kajti spet je po naravnem zakonu zemlja prava in trajna človekova hraniteljica in rednica. Ako tedaj osvobodimo slovensko zemljo in jo vsaj na meji rešimo tujega gospodarskega jarma, se nam ne bo treba bati za narodnost obmejnih Slovencev!

Kako se godi našemu kmetu?**Neodgovorna in škodljiva agitacija**

Dokler bomo kmetje pričakovali, da nam bodo drugi rešili naš težak in nevdzdržen gospodarski položaj, toliko časa bomo tudi nasedali vsakršni demagogiji in zapeljivim obljubam in besedam. Nešteta razočaranja so nam dobra šola, ki nam jasno odpira oči. Ta trda življenjska šola, ki nas tepe že leta in leta, desetletja za desetletjem, pa bo končno le rodila dobre sadove. Kmetški človek bo nujno začel sam premišljevat o svoji usodi, bo bolj verjel svoji lastni pameti in razsodnosti kot pa vabljivim obljubam in lepim besedam, zaradi katerih ga je že tolikokrat bolela glava.

Za gospodarsko ozdravitev je treba resnega dela, miru in stalnosti, ki si je posebno mi kmetje želimo. Toda o tem ni nikjer ne duha ne sluha. Različni agitatorji preplavljajo našo deželo in begajo ljudstvo. Dosti je danes čuti o »novi politiki«, o strankah, lepim obljubam, da celo vprašanje jugoslovenstva in slovenstva je spet postalo sila aktualno, na zelenem Pohorju se snujejo takozvane »pohorske resolucije« o narodnem edinstvu itd. itd. Od nikoder pa ga ni človeka ki bi kaj povedal o tem, kako bi bilo treba prijeto v roke razdrapano gospodarstvo ter rešiti kmetško ljudstvo pred popolnim obubožanjem in propadom. Čudne čase živimo: podoba je, da je vse drugo važno, naša gospodarska usoda pa je prepuščena sama sebi. In ti časi so še zato prav zanimivi: če se je že našel

mož, ki je resno in pametno spregovoril o gospodarstvu, tega so nagnali, češ, da je boljševik. In ljudstvo mora lepo naprej poslušati »čisto politiko«, ki mu jo pridigajo neodgovorni agitatorji.

Dobro se še spominjamo časov — še pol leta ni od takrat — ko se je pri nas povsod po deželi agitiralo za volivno abstinenco, češ, ljudstvo, počakaj, ko ... bodo volji po 20.—dinarjev in v vseh hranilnicah bo polno denarja. Mnogi podeželski ljudje so nasedli in so čakali in čakali. Nekaj so res pričakali, toda poglavitnega pa le niso pričakali, namreč da bodo volji po 20.—dinarjev in hranilnice polne denarja. Pač — cena volom je še bolj padla in za denar v hranilnicah je še težje kot je bilo. Da, politiko so dobili, toda o gospodarstvu, o olajšanju gospodarskega položaja ni ne duha ne sluha. Zalostni in obupani se danes vsi tisti, ki so takim obljubam verjeli. To je šola, ki odpira oči!

In spet se nahajamo kmetje v položaju, ko je okoli nas vse polno »čiste politike«, resnega govora o našem propadajočem gospodarstvu pa nobenega. S strahom se vprašujemo, kaj bo jutri, kaj pojutrišnjem; okoli nas brenče agitatorji in sladko vabijo, o naši gospodarski usodi ne bo nobeden ničesar povedal, o dnevni politiki pa seveda dosti in preveč, kar nas pa prav nič ne zanima.

Dragotin Hribar umel

Včeraj je ob 10. dopoldne v Ljubljani umrl Dragotin Hribar, za našo gospodarsko, politično in kulturno zgodovino značilna osebnost. Pokojnik je bil dolga leta predsednik Zveze industričev. Sam je imel lepo urejeno in uspevajočo tovarno za pletenine v Ljubljani. Pokojnik je deloval tudi na kulturnem polju in je med drugim izdal leposlovni ilustrirani mesečnik »Slovan«. Slovenski narod ohrani zaslužnemu gospodarstveniku trajen spomin.

Rojstni dan Nj. Vel. kralja Petra II.

Proslavo rojstnega dne našega mladega kralja Petra II. so po vsej državi obhajali z veliko slovesnostjo v trden in neovrgljiv dokaz, da se naša tako težko preizkušena domovina trdno in zvesto oklepa viteškega vladarskega doma narodu vselej zvestih Karadjordjevičev.

Po mestih, trgih in vaseh je bila povsod opravljena slovesna služba božja, ki so se je poleg številnega občinstva udeležili predstavniki oblasti in društev.

Poedina društva so posebej še z bakljadami, spominskimi prireditvami in predavanji poveljčala slavje tega dne.

Najlepše in najtopleje pa je proslavil rojstni dan svojega kralja slovenski kmet, ki je v molitvi, v tišem razgovoru z Bogom želel in prosil za svojega kralja in za mlado Jugoslavijo blagoslova iz neba, da bi oba uspevala in se krepila kakor na polju mlada setev.

Teden v domači politiki

Zadnji čas v naši notranji politiki ni bilo takih dogodkov, ki bi utegnili zanimati našega kmeta.

Politično delo je obtičalo ob ustvarjanju novih vsedržavnih strank, od katerih si nekateri politiki obetajo ozdravljenja naših neveselih razmer.

Resnici na ljubo moramo ugotoviti, da kmetje od tega dela ne pričakujemo nobenih uspehov.

JRZ

baje razvija veliko politično delavnost, ki se ji pa slovenski poslanci še niso priključili niti se niso postavili proti njej.

JNS

prireja bučne shode. Koliko bodo rodili resničnih uspehov, bo pokazala šele bližnja bodočnost.

V splošnem lahko samo rečemo, da je vsa naša notranja politika zadnjih dni eno samo

veliko vprašanje

na katerega menda nihče ne ve odgovora.

Če je to dobro in zdravo, o tem naj razmišljajo naši čitatelji sami.

Tedenski zun. - politični pregled

Vsa zunanjepolitična pozornost prejšnjega tedna je veljala

zasedanju DN

na katerem naj bi prišlo do toliko pričakovane mirne rešitve abesinsko-italijanskega spora. V Zenevi, kjer se je zasedanje vršilo, je bilo zbranih vse polno diplomatov, vendar pa stvar ni potekla gladko kot so mnogi pričakovali. Abesinski delegat prof. Jozé je na glavnem zasedanju v ostrih besedah grajal italijansko politiko in postopanje v Afriki. Spričo te javne graje se je napetost tako stopnjevala, da je naposled italijanski delegat pri DN baron Aloisi zapustil dvorano, s čimer je bila ustvarjena še mučnejša situacija. Po vsestranskem prizadevanju se je stvar tako za silo pobotala kot pravi pregovor »da je volk sit, koza pa cela«. Podoba pa je, da je dejansko napetost

abesinsko-italijanskega spora

ostala prav taka, kakršna je bila. Abesinija se še nadalje oborožuje ter prav mrzlično pripravlja obrambo. Vseposod gradi večje ali manjše utrdbe in svoje čete in vojaštvo razporeja pred-

Italijanski zastopnik baron Aloisi zapuša dvorano, kjer so zastopniki v to določenih držav razpravljali o laško-abesinskem sporu

vsem v severnem predelu, kjer se nadeja spopada z Italijo. Razume se, da je Tudi Italija sredi najživahnejših priprav za obrambo in napad. Ker Društvo Narodov ni utegnilo rešiti spora dokončno, tako da bi zadovoljilo obe stranki in da bi se razčistila nejasna evropska situacija, je mogoče pričakovati, da se bo v najkrajšem času vršila v Stresi

konferenca treh

to je Anglije, Francije in Italije. Ta konferenca naj bi šele dala zadovoljiv odgovor in rešitev spora.

Poleg glavnega zasedanja DN se je skoraj istočasno vršil v Zenevi

kongres manjšin

ki mu je predsedoval nekdanji poslanec primorskih Slovencev dr. Vilfan. Kongres je izzvenel v živ in resen opomin vsej evropski javnosti, kako ponekod živijo narodne manjšine v težkem in skrajno sramotnem položaju, brez vsakih pravic, dasi so jim te zajamčene v mednarodnih pogodbah.

Francija

se v pogajanjih za mirno rešitev afriškega napetega položaja prav skrbno zavzema. Vendar ji doslej še ni uspela njena miroljubna politika. — Zelo pristržno je prejšnji teden sprejela mi-

nistrskega predsednika naše vlade dr. Stojadnoviča. Ta obisk je spet potrdil tesno prijateljstvo naše države in Francije.

Anglija

igra v afriškem sporu slej ko prej sila čudno vlogo. Takozvana petrolejska afera se je sicer nekoliko potegla, vendar pa je zapustila nepri-

Odstopivši japonski vojni minister Hayaši

jeten vtis, da je vse skupaj čisto navadna kupčija in prav zamotana borba za različne gospodarske in kolonijalne interese evropskih velesil v Afriki in zapadni Aziji. Če bi teh interesov ne bilo, bi bil že zdavnaj ves spor rešen.

Na Poljskem

so bile v nedeljo volitve. Končni izid sicer še ni znan, toda poročila pravijo, da je bila velika volivna abstinenca, ki so jo propagirale opozicijske stranke. Ponekod je glasovalo komaj 20 do 30% volivnih upravičencev. Na nekaterih mestih je prišlo tudi do resnih incidentov. Razume se, da bo spričo takega volivnega načina dobila vlada večino, toda kaj k temu poreče ljudstvo, to je pa drugo vprašanje.

Pozornost je vzbudil zadnji poziv vodje delavske stranke Lansburya, ki pravi, da je treba prirodne vire angleškega blagostanja spraviti v sklad s človeškimi pravicami.

V ČSR

je postala posebno živahna nemška stranka »mala Führerja« Heinleina. Prireja velike shode in ostro napada vlado in njeno delo. Splošen opozicijski pritisk dela češkoslovaški vladi prav resne skrbi.

Maršal Italo Balbo, guverner Libije, je imenovan za vrhovnega poveljnika italijanskega sredozemskega letalstva

Beležke

„Slovenec“ vabi slovenske mačkovce

V nedeljskem »Slovencu« beremo med drugim: »... Tisti, ki zdaj iz nekega kljubovanja ne najdejo druge politične strehe nego je hrvatsko-nacionalna, bi vendar (misli svoje mesto in uresničenje svojih teženj. Op. ur.) to lahko dosegli v sredi tiste stranke, ki je vedno bila in je tudi danes ostala slovenska in je s srbskimi in muslimanskimi brati stopila v skupno politično kolo...« Radovedni smo, kaj porečejo na to slovenski mačkovci. Malo verjetno pa je, da bi se posrečilo »Slovencu« spraviti vse pod en klobuk in v bratski objem. Kaj — če je pa le res, da se »Slovenec« boji splošne opozicije!? Sicer bi ne vabil!

Ze spet monopol na nacionalizem

Znano je, da so bili vsi takozvani »monopolisti na nacionalizem« izločeni od političnega vodstva. S tem smo tudi mi upali, da je zaključeno poglavje »nacionalnega monopola«. Podoba pa je, da se nekaterim strašno toži po tem monopolu; to umazanijo poskušajo zanesti celo med mladino ter jo s tem okužiti. Tako je na nedavni otvoritvi mladinskega narodno obrambnega tečaja zastopnik ZKD (Zveze kulturnih društev) pozdravil zbrano mladino prav na kratko, rekoč: »Mladina spet manifestira za nacionalno misel, agitatorji zelene, rdeče in črne zastave bodo kar utihnili pred bojevitošjo take mladine!«

Torej spet delitev na nacionalne in nenacionalne. Gospodje, z besedami je enostavno biti nacionalist, mi kmetje pa smo z dejanji narodno zavedni ljudje. Zemljo čuvamo, vi pa besedičite!

„Slovenski gospodar“ se hudo moti

Častno in pošteno borbo si vsi želimo. Upali smo, da se tega tudi »Slovenski gospodar« zaveda. Žal, smo se zmotili. V zadnji številki prav zavito pripoveduje o liberalizmu in komunizmu. Na taka zaplotniška namigavanja in sumničenja, ki presegajo okvir častne borbe, kot kmetijski, narodni in državotvorni pokret ne odgovarjamo, ker bi s tem onečastili dobro ime in svetost ideje našega pokreta.

„Slovenska zemlja“

glasilo g. Janeza Kočmurja, sporoča slovenski javnosti, da so se vse mačkovski skupinice v Sloveniji pobotale in postale složne. — Poleg tega sporoča, da je Janez Kočmur pripravljen ponuditi se dr. Marušiču, da mu bo brisal solze, ki jih bo pretočil za Pofom. — Glede »Metropola« pa je verjetno, da se gospod (sodrug?) Janez Kočmur zavoljo zadnjega deževja boji poplave. Takegale meščana, prepleskanega s kmetско socialno solzavostjo, poplava kaj naglo odnese. Naše organizacije pa so trdne in se poplav ne boje! Zdaj na jesen pridejo vsako leto poplave: gospod Janez Kočmur, upoštevajte to!

Orjunac razpuščena

Banska uprava Dravske banovine je v smislu društvenega in zborovalnega zakona razpuščila organizacijo jugoslovanske nacionalne omladine »Orjunac«. Organizacija je bila razpuščena zaradi tega, ker se je politično udeleževala.

Nas kmetov se ta razpust ne tiče, ker se nam take organizacije nikakor ne zde nujno potrebne. Krub, delo in spet delo, to je edina zdrava podlaga vsega življenja.

Savinjska dolina mogočno izpoveduje kmetstvo

Nad 4000 kmetске mladine manifestira za kmetско misel

Celjski pododbor Zveze kmetских fantov in deklet je s svojimi 22 včlanjenimi društvi organiziral preteklo nedeljo kmetски praznik v Žalcu. Vse je pričakovalo kmetско mladino in njej v pozdrav so skoro vsi tržani izobesili na hišah državne zastave.

V zgodnjih popoldanskih urah je postal trg zbirališče zavedne kmetске mladine, ki se je v nepričakovanem številu odzvala vabilu. Prihajali so lepo okrašeni vozovi; mladostna pesem, vriskanje in harmonika na vsakem. Kmalu po drugi uri so številni reditelji uredili pestro povorko, ki se je pričela pomikati od gornjega dela trga in se je vila preko vsega Žalca, do kraja drevoreda in zopet nazaj. Godbe na pihala so s koračnicami dajale koraku takt, povzdigovala navdušenje kmetске zavednosti, ljudje v špalirju so iskreno pozdravljali kmetске konjenike na čelu, vzezin prapor s funkcijonarji, številne kolesarje z okrašenimi kolesi, kosce v zelenih srajcah, grabljice in žanjice v krojih, preko 20 okrašenih voz s prikazi kmetskega dela in iz marsikatere hiše se je ob iskrenih vzklikih vsipalo na povorko mnogo cvetja.

Nato se je vršilo na travniku g. Krašovica manifestacijsko zborovanje in tekma koscev. Na okrašenem tribunu, nad katero so vihrale državne in velika zelena zastava s štiriperesno deteljico, so bili zbrani zastopniki mladega kmetskega gibanja, funkcijonarji pododborov s predsedni-

kom Zveze kmetских fantov in deklet tov. Ivanom Kronovškom in tajnikom tov. Stanetom Škrabarjem. Nad tritisoč glavo množico je pozdravil poslevodeči podpredsednik celjskega pododborov tov. Tone Merslavič, nato predsednik ptujskega pododborov tov. Joško Tomažič in tajnik krškega pododborov tov. Peter Lipovž. Za tem je govoril predsednik Zveze tov. Ivan Kronovšek, ki je razvijal program kmetско-mladinskega gibanja in zlasti poudarjal kulturno-prosvetni značaj organizacije, ki ga je znala čuvati pred poskusi raznih vplivov. Sledile so burne ovacije.

Z vsem zanimanjem je nato sledila zbrana množica slikoviti tekmi koscev, ki je bila prirejena v čast kmetskemu delu. Mesta so posamezni tekmovalci zasedli tako-le: I. Rogelj Josip, St. Pavel pri Preboldu; II. Rojnik Jakob, St. Jurij ob Taboru; III. Jože Fidler, Ponikva ob južni železnici. Tudi ostali tekmovalci po brzini in čistoči košnje za prvimi niso mnogo zastajali. Tekmovalcem so se razdelila lepa, praktična darila.

Po tekmi se je množica po večini podala na veselični prostor na vrtu g. Pikla, kjer so se tovariši in tovarišice iz najoddaljenejših in bližnjih krajev med seboj spoznali, navezali iskrene tovariške stike in se svobodno porazgovorili o najbolj perečih vprašanih mladega kmetskega pokreta.

Kdor seje veter, žanje vihar!

Časi jerobstva so minuli

Zadnji čas opažamo v verskem časopisju članke, v katerih grdo napada Društva kmetских fantov in deklet. To je najbrže dalo pobudo tudi našemu dušnemu pastirju, da nam je v nedeljo bral levite raz leco. Stare mamice, ki so mu hotele verjeti, je podučil, da je to društvo silno pregrešno; saj sta ga v času splošne dekadence spočela Pucl in pa oni primore Marušič. Triumf je dosegel s trditvijo, da imajo smrtni greh ne-le oni, ki so v nedeljo kosili, ampak tudi vsi oni, ki so prireditvi prisostvovali.

Vam gospod župnik, bi mi organizirani fantje in dekleta na vaša izvajanja odgovorili, da še verujemo v Boga, pač pa utegnemo izgubiti vso vero v svojega dušnega pastirja, ako se bode s prostora — od koder naj se sliši beseda božja — slišalo rovarjenje proti našemu renomiranemu društvu kmetских fantov in deklet, Teharje. Trdili ste, da sta se pri nas izgubila dva poštena fanta, ki sta bila poprej člana vašega prosvetnega društva. Evo vam dokaz, kako nam Vaša agresivnost služi v reklamo. Vemo, da smo Vam trn v peti tudi zato, ker vaš redivivus »Prosvetno društvo« zaradi nas zelo trpi.

Naši pošteni fantje in dekleta so že postali toliko samozavestni in samostojni, da znajo in hočejo biti na svojem svoji gospodarji. Časi, ko so nam ukazovali visoki častiteljni gospodje, ki z nami nimajo druge zveze kakor da od naših žuljavih rok dobro in brezskrbno živijo, so minuli. Zelo, zelo se motite, ako mislite, da nas bode s svojimi pridigami uničili ali celo pridobili v vaše prosvetno društvo, v katerem nam itak ne bi mogli ničesar nuditi. Vaše nauke hodimo rajši v cerkev poslušati. Spominjamo se še tudi, da za zavedne ljudi pri prosvetnem društvu ni prostora, kar priča zlasti dejstvo, da je bilo to društvo, ki ste ga v nedeljo restavrirali, pred dvema leti razpuščeno baš zaradi tega, ker voditelji niso hoteli podpisati udanostne izjave.

Vse to vam povemo zato, ker nočemo biti farizeji.

Pisec domoljubovega članka se spodtika nad tem, da je našel nekje društvo kmetских fantov in deklet, katerega predsednik je profesionalec, tajnica pa učiteljica. Čudim se temu kratkovidnežu, kako je zamogel priti na nekaj tako pametnega. Pojdite vendar in povprašajte, odkod je doma oni obrtnik in odkod g. učiteljica. Ne bo Vam težko zvedeti, da sta obadva izpod kmetskega krova, kateri je pa postal premajhen in sta bila primorana seči po drugem koščku kruha. Vkljub boju za obstanek sta pa ostala kakor tisoče drugih, značajna in zvesta rodni grudi — svojemu domu. Vedite, da ni kmetška mladina ustvarjena le za motiko in plug.

Ako še ne veste, pa vejte sedaj, da je naša organizacija patrijotična in da mi kmetски fanti in dekleta nastopamo vedno in povsodi le za dobrobit svoje domovine, za vero svojih prednikov, skratka za dediščino svojih dedov.

—šek.

Za skupni nastop kmetskega stanu

V soboto 31. avgusta in v nedeljo 1. septembra je bilo na šentjurski šoli vse živo. Kmetška mladina iz cele dravske banovine je prihitela z vlakci, avtomobili, kolesi in peš, da da dušk asvojemu razpoloženju. Med njo pa je bilo opaziti tudi starejše može — a tudi ti so prežeti mladostnega duha vneto sledili zborovanju kakor nedeljski proslavi.

Zaradi nepričakovano velike udeležbe se je morala vsa prireditev ršiti zunaj šole na dvorišču. Sobotno zborovanje je ob 17. uri otvoril predsednik Z. A. K. S. g. Ovsenik ter pozdravil zastopnika banske uprave g. ing. Zidanška, vse druge udlične goste in z lepim uvodom poudaril pomen zborovanja. Ravnatelj šole g. Petkovšek

je nato je z njemu lastnim očetovskim poudarkom obrazložil važnost prireditve, ki naj bo še v pozni zgodovini kmetске kulture označena kot svetel mejnik 25 letnega apostolskega dela za procvit naše vasi. Tov. Bautan je za tem podal referat, v katerem je nanizal neštete razloge, ki nujno kriče po kmetски stanovski združitvi in katera naj bi se čimprej uresničila v obliki kmetских zbornic. S tem pa je že bila dvignjena zadržavnica kipečnega mladega duha med ostalo mladino in začela se je »parlamentarna« debata, v kateri je bilo opaziti, da bo mlada generacija v polni meri kos nalogi, ki jo čaka. Tu sem so morali priti oni zakrknjenci, ki tožijo o »pokvarjeni mladini« in prepričali bi se, da — če le kje — je vprav v teh mladih in svežih silah ključ do boljše bodočnosti. Tu se mpa bi morali priti tudi oni, od katerih je kmetски stan zaman pričakoval kmečkih zbornic...

Po soglasni združitvi načel, ki naj se jih vnese v smernice kmečkih zbornic, se je z nezmanjšano živahnostjo razmotrivalo pereče vprašanje razdolžitve in zaščite kmeta. Ker tozadnevne debate le ni in ni bilo kraja, je ljubeznivi hišnji gospodar povabil zborovalce na večerjo, po kateri pa se e razprava z nezmanjšano vnemo nadaljeval. Šele v času, ko je že vsa bližnja in daljna okolica sladko snivala, so se drzni borci zedinili v ugotovitvi:

1. Na vse kmečke dolgove prevzame država in naj vs dotlej ne zahteva niti obresti, dokler ne postanejo kmečka posestva spet aktivna, plačilo dolgov samih pa naj se poišče pri onih, ki so današnjega stanja krivi;

2. Na se uzakoni stalnost vseh kmetij do višine Din 5000 kot čistega donosa, vključnost potrebnega orodja, stavb in hrane.

Ura se je nagibala že na polnoč, toda zborovalci so se — kakor ravnokar prespani — vrgli na tretjo točko dnevnega rda in načeli vprašanje stanovskega zastopstva.

Kakor vsa druga, tako je tudi ta debata v polni meri zaslužila vso pozornost številnih zborovalcev. Povemo naj le radostno ugotovitev, da je to zborovanje jasno dokazalo, da e kmetška mladina dozorela svoji nalogi, ki jo čaka; a prva teh je organizacija vsega kmetskega stanu — brez ozira na politično prepričanje — v enotno stanovsko zvezo. V ta namen se je sklenilo pozvati vse obstoječe in snujoče se toz. organizacije na anketo, ki naj pereče vprašanje reši tako, kakor zahtevajo interesi kmetijstva.

V prvih jutranjih urah šele so se zborovalci — kakor vojščaki kralja Matjaža razkropili pod obširni krov šentjurske šole. Komaj pa se je docela zdani — že je taborišče mladih borcev znova oživelo, da krona svoje delo obenem s svečano proslavo 25 letnice šole — katera ima nemalo zaslug, da se kmetски stan more nadejati vsestransko svežih in zdravih sil, ki naj mu pokažejo in utrdijo pot v boljšo bodočnost.

Tudi počastitev jubileja se je vršila pod sinjim nebom in žgočim solncem — katerega pa se zagoreli obrazi niso prav nič plašili, pač pa so v kipečem zanosu vztrajali in vneto sledili številnim govornikom, ki so čedalje krepkeje poudarjali zasluge kmetskega šolstva in potrebo strokovne kakor splošne izobrazbe. Spet je že udarila 14. ura, ko se je zbor šele spomnil na svoje osebne potrebe.

Pa je tudi v tem slučaju že bilo preskrbljeno s strani šolskega vodstva, njeih uslužbencev in gostoljubnih strežnic. Komaj je bilo pa s kosilom pri kraju, že se je zopet pokala vztrajnost mladeniških sil v vsej pestrosti; tu je skupina napenjala svoje duševne sile na seji, tam je druga ogledovala hlev, orodje, vrt, polje, gospodinjsko šolo itd. In še ko smo si segali v roke, je bilo čuti eno amo toplo željo:

Da bi bilo čim preje in čimveč takih dni...

V polni lonec več vode ne gre —

Tako morajo imeti eno pametno mero vse človeške želje.

Novice

*

V Radovici je dveletni Gumilarjev Mihec pil jesihovo kislino. Malo je manjkalo, da ni umrl zaradi zastrupljenja. Prav v zadnjem trenutku se je posrečilo, rešiti ubogemu otroku življenje.

Na Vevčah pri Ljubljani je zadnjo soboto gorelo v papirnici. Ogenj je bržkone nastal zaradi kratkega stika v električni napeljavi v podstrešju. Na pomoč so prihiti gasilci iz Ljubljane, Zaloga, Sp. Kašlja in Most. Posrežilo se jim je ogenj omejiti in preprečiti hujšo nesrečo. — Težavno in nevarno gasilsko delo pa je pri tem požaru zahtevalo tri žrtve. Delavcu Svetku je vodni curek izbil levo oko, da mu je izstopilo, banovinski zdravnik dr. Jenko pa mu ga je spretne potisnil nazaj v očesno duplino, nakar so ponesrečenca odpeljali v ljubljansko bolnico. Manjše poškodbe sta odnesla neki gasilec in neki papirniški delavec.

Pri Prevaljah so graničarji prijeli 24letnega čevljarkega pomočnika Antona Zimmermanna iz Ribnice na Pohorju. Bil je brez listin in je rekel, da bi rad skozi Avstrijo prišel v Italijo, od tam pa v Abesinijo. Za zdaj ne bo s tem potovanjem nič.

Na Ratežu so ponočnjaki ondan napadli posestnika Antona Tramteta in njegovo ženo, ko sta se vračala domov. Tramteta so tako pretepli, da ga je bilo treba odnesti domov. — Kasneje so pretepli isti razgrajachi tudi kmetkega fanta Franceta Vamplja, ki se je iz Šmarjeških Toplic vračal domov. Tudi Tramtetova žena je dobila precej udarcev, vendar njene poškodbe niso tako hude in se zdravi doma, medtem ko so morali moža prepeljati v bolnišnico usmiljenih bratov v Kandijo. — Orožniki so že ugotovili imena divjih razgrajach in prejmejo ti zaslužen odliko pri sodišču.

Na Pohorju bodo postavili 10 metrov visoko piramido v počastitev spomina blagopokojnemu kralju Aleksandru I. Zedinitelju.

Lepo

semensko rž

in čisto

semensko pšenico

dobite najceneje pri

„EKONOM“

KOLODVORSKA 7

Iz Gaberja je doma 65letni delavec Franc Sorej. L. 1910., je bil zaradi umora obsojen na smrt, nato pa pomiloščen na 20 letno ječo. Komaj je to odsedel, je 22. junija letos kradel v Bratislavcih. Zaradi te tatvine je bil spet obsojen na 6 mesecev strogega zaporja. To je njegova 16. sodna kazen in je torej Sorej večino svojega življenja preživel v zaporih.

V Studencih je nekdo ponoči napadel ključavničarja Jožeta Maleka, ko se je peljal s kolesom domov. Napadalec je Maleku močno poškodoval levo oko, pri padcu pa je dobil ključavničar tudi več prask in poškodb po telesu.

V Statenbergu pri Makolah blizu Poljčan je te dni izbruhnil požar pri posestniku Cirilu Skledarju. Domačija je pogorela do tal, poleg tega pa je postal žrtev plamenov tudi Skledarjev dve in polletni sinček. Ogenj je izbruhnil ponoči. Prva se je zbudila mati Skledarica in je takoj spravila vse 3 otroke in 70letno babico iz gorečega hiše. Ko je nato šla reševati živino iz gorečega hleva, je najmlajši sinček spet smuknil v gorečo hišo in obstal pri zibelki. Sosedje so prihiti na pomoč. Videli so sicer fantka še

Trgovina z mešanim blagom,
lastna izdelovalnica odevi

IVAN A. GROSEK TREBNJE

naznanja ponovno znižanje cen vsemu manufakturnemu blagu, posebno klobukom, dežnikom, moškim srajcam, ženskim nogavicam, torbicam ter vsem krojaškim, šiviljskim in čevljarjskim potrebščinam. Posebno je pa izpopolnil in do skrajne meje pocenil vse vrste usnja.

Zaupajte, da kupite pri meni najcenejše.

Sveže blago, poštena mera, nizke cene —
za to Vam jamči

dober glas staroznane trgovine Grosek

živega. Preden pa so ga mogli rešiti, se je pregorelo tramovje zrušilo na ubogega otroka. Mati je obupno zaplakala, ko je izvedela, kaj se je zgodilo z njenim najmlajšim. Oče dela na neki žagi in je izvedel za nesrečo šele drugo dan. — Kako je ogenj nastal, še ni pojasnjeno, a z nesrečno družino sočustvuje vsa okolica.

V Zicah pri Konjicah so neznanzi vlomili v hišo, ki je last odvetnika dr. J. Sluge. Odnesli so samo zalogo raznih pijač.

V Strigovi so streljali z možnarjem. Nerodnost ali nesreča je hotela, da se je pri tem hlapec Anton Rebernik močno opeknel po obeh nogah.

V Trbovljah se je 9. t. m. v gostilni »Pri Škratku« nenadoma omračil um orožniškemu podnaredniku Gajšku. Začel je streljati okrog sebe in je usmrtil Franco Pečnikovo, svojega tovariša orožniškega pripravnika Nikolo Stoja-

Frančiška Pečnik

noviča ter ranil še več drugih oseb. Upokojenega rudarja Antona Čaparja je zadel v glavo, vendar rana ni nevarna. — Pobesnelega podnarednika, ki je planil iz gostilne in dirjal po Trbovljah, je končno razorožila na pomoč pripela orožniška patrulja, ki ga je zajela pred hišo stavbenika g. Božiča.

Pri Sv. Križu pod Ljubljano se je 9. t. m. pripetila huda nesreča. Zjutraj se je posestnik Matija Velkavrh odpeljal s hlapcem Jožetom Jekšetom in dekle Marijo Puciharjevo v Mestni log. Pri Sv. Križu se je nenadoma splašil konj. Gospodar in hlapec sta srečno odskočila z voza, dekla pa je pri odskoku tako nesrečno butnila z glavo ob tla, da ji je počila lobanja. Razen tega si je pri padcu zlomila hrbtenico. Puciharjeva je kmalu po nesreči izdihnila in jo je gospodar z drugim vozom peljal domov, kjer so jo položili na mrtvaški oder. Pokojna zapušča 7 letnega sinčka in žalujočo mater, ki jo je vprva na dan nesreče prišla obiskat z Dolenskega.

V Dornavi pri Ptujju je umrl 78 letni posestnik in gostilničar Franc Hrga. Pokojnik je bil zaradi svojega poštenega značaja splošno priljubljen in spoštovan.

V Radomerščaku so podirali star skedenj. Pri tem je tram oplazil po hrbtu Franceta Perka in ga močno poškodoval.

V Ptujju je ondan pogorela kolarnica posestniku Alojziju Ponikvarju. Hkratu je požar upepelil skedenj ter ostrešje na hlevu. Zgorela je vsa krma in obilo orodja. Škoda znaša Din 20.000.—.

Dopisi

*

Sprejem v združni tečaj v Ljubljani

Na Državni trgovski šoli se vrši vsako leto združni tečaj, ki traja od srede oktobra do velike noči.

V tečaju se vzgajajo voditelji in drugi funkcionarji zadrug. Poučuje se slovenski jezik, računstvo, lepopisje, gospodarski zemljepis, knjigovodstvo, združništvo, nauk o vodstvu zadrug, združno menično in trgovsko pravo.

Tečaj sprejema mladeniče, ki so dovršili 16. leto, vsaj ljudsko šolo in ki ostanejo na domu ter hočejo delovati v domačih zadrugah.

Tečaj je velike važnosti tako za vzgojo združnih delavcev, kakor za vzgojo naših kmečkih mladeničev v občeh, ker jim nudi potrebno izobrazbo, brez katere dandanes ne morejo več uspešno gospodariti.

Kdor hoče obiskovati tečaj, mora prositi za sprejem. Prošnjo lahko naslovi na Zvezo slovenskih zadrug v Ljubljani in ji priloži krstni ali domovinski list in zadnje šolsko izpričevalo. Prošnje ni treba kolkovati.

Kdor želi prejemati tudi podporo in misli, da ima pravico do nje, mora to v prošnji utemeljiti. Tako prošnjo predloži Zveza bankski upravi, ki daje podpore. Banska uprava podeljuje podpore prosilec, ki v prošnji utemelji, da so podpore vredni in potrebni. Poleg tega mora vsebovati prošnja tudi naslednje:

1. točen naslov prosilca, 2. očetovo (materino, če oče ni živ) ime, 3. datum in kraj rojstva, 4. izjavo, pri kateri zadrugi hoče sodelovati, 5. izjavo, koliko potrebuje podpore na mesec, 6. izjavo, da bo podporo vrnil, če jo bo banska uprava zahtevala v primeru, da v teku 5 let ne bo hotel sodelovati pri nobeni zadrugi.

Prošnjo je treba vložiti najpozneje do 25. septembra. Rešitev prošnje prejmejo prosilec v začetku oktobra.

Štroški šolanja znašajo: Vpisnina Din 20.—, učila Din 200.—. Stanovanje in hrana pa se dobi za Din 400.— do 500.— na mesec. Tretjino do polovico teh stroškov navadno krije podpora.

Gozdarska šola v Mariboru

V državni nižji gozdarski šoli v Mariboru bo pričelo šolsko leto 1935/36 dne 1. oktobra 1935. Sprejemali se bodo gojenci za enoletni tečaj in za I. razred dveletne šole. Pouk v obeh tečajih bo trajal po 10 mesecev, in sicer od 1. oktobra 1935 pa do 31. julija 1936.

Za sprejem v enoletni tečaj je potrebna z dobrim uspehom dovršena osnovna šola. Prosilci z ljudskošolsko izobrazbo bodo morali s sprejemnim izpitom dokazati, da imajo zadostno znanje v osnovnih šolskih vedah.

Kandidati za sprejem v I. razred dveletne šole morajo dokazati, da so dovršili vsaj 2 razreda gimnazije ali realke, odnosno 3 razrede meščanske šole.

V oba tečaja se bodo sprejemali predvsem oni kandidati, ki imajo že nekaj gozdarske prakse, potem tudi sinovi malih, srednjih in velikih gozdnih posestnikov, ki ostanejo doma kot gospodarji, in slednjič vsi ostali, ki čutijo v sebi poklic do gozdarske stroke.

Kandidati, stari izpod 16 let in nad 24 let, se ne bodo sprejemali.

je bilo ozračje močno oblačno in sta imela pilota premalo razgleda. Na kraj nesreče se je takoj podal francoski letalski minister Denain.

Poštni urad na kolesih. V Nemčiji so uvedli posebno novost: poštni urad, ki ga po potrebi prepeljejo kamorkoli. Za ta poštni urad je določen velik tovorni avtomobil z Dieslovimi motorji. Na levi strani so tri poštna okna, njim nasproti pa v šotoru, ki je združen z avtom, šest zložljivih telefonskih celic, več pisalnih miz in sploh vse, kar je potrebno za udobnost strank pri taki potujoči pošti. Zadaj so v avtomobilski steni nameščeni avtomati za dopisnice. — Seveda je v tem poštne uradu tudi brzojavna postaja in sploh vse, kar spada k dobro urejeni pošti. — Ako je treba takle poštni urad prepeljati drugam, je v treh, štirih urah vse pospravljeno in zloženo. Kjer je pravkar poslovala pošta, stoji samo velik avto s priklopnim vozom. Na dano znamenje odbrzi drugam, kjer je čez 3—4 ure pošta spet v polnem obratu. Iznajdba je zlasti važna za velike prireditve, shode itd., utegne se pa tudi obnesti v znanstvene svrhe pri potovanjih po neraziskanih pokrajinah.

Radio

Važnejše točke

Nedelja, 15. sept. 7.30: Sodobne tehnične prireditve v vinogradništvu in kletarstvu (ing. Goriup Sergej); 9.00: Versko predavanje (p. Gvido Rant); 16.15: Za našo gospodinjjo: O sadju (gdš. Travnova).

Ponedeljek, 16. sept. 18.00: Zdravniška ura (dr. Bogomir Magajna); 20.45: Kmečki trio.

Torek 17. sept. 18.40: Zgodovina starega Kitaja (Franc Tersegglav); 22.10: Dr. Ivo Sorli: Tabeau — vesel prizor.

Petek, 20. sept. 18.00: Ženska ura: Olika in higiena (dr. Am. Šimecs); 18.40: Pereča pravna vprašanja: O kmečki zaščiti (dr. Voršič).

Sobota, 21. sept. 18.40: Zunanji politični pregled (dr. A. Kuhar).

Sejmi

15. septembra: v St. Janžu pri Sp. Dravogradu, Banji Loki, Zdolah;

16. septembra: Braslovčah, Rakeku, Dobrničah,

Loki pri Zidanem mostu, Smarju pri Jelšah, St. Janžu, Sv. Lenartu n. Laškem, Crenšoveih;

17. septembra: St. Lambertu, St. Janžu na Dol., Ptuju, Kapeli in Brežicah, Dol. Lendavi;

19. septembra: Kandiji, Podvelbu na Dol., Škocijanu, Turnišču;

20. septembra: Nadlesku pri Ložu, Ptuju, Ljutomeru, Sv. Lenartu v Zabukovju n. Sevnico, Sv. Vid pri Grobelnem;

21. septembra: Mokronogu, Ribnici, Borovnici, Zg. Tuhinju, St. Ilju pri Velenju, Rečici ob Savinji, Laškem, Framu, Lučah, Podsveti.

Vrednost denarja

1 ameriški dolar	Din 43'40
1 nemška marka	Din 17'60
1 švicarski frank	Din 14'25
1 angleški funt	Din 217'—
1 avstrijski šiling	Din 9'—
1 francoski frank	Din 2'88
1 češkoslovaška krona	Din 1'81
1 italijanska lira	Din 3'56

EKONOM

I. Z. Z. O. Z.

v Ljubljani

Kolodvorska ulica 7

(v lastni hiši)

Telefon interurban 25-06

Dobavlja vse deželne pridelke, kakor: pšenico, rž, ječmen, oves, koruzo, ajdo itd. Mlevske izdelke: pšenični zdrob, pšenično moko, rženo moko, ajdovo moko, koruzno moko, koruzni zdrob, pšenično in koruzno krmilno moko, pšenične otrobe, ješprenj, kašo. Poljske pridelke: krompir, fižol, zelje, sadje, seno in slamo. Stalna zaloga vseh umetnih gnojil (rud. superfosfata, kalijeve soli, Tomasove žilindre, nitrofoskala, apnenega dušika, čiškega solitra itd.), cementa in drugo glavno zastopstvo za Slovenijo opekarne „Ilovac“, Karlovac, za vse vrste zidne in strešne opeke.

TISKOVINE

vseh vrst: trgovske, uradne, reklamne, časopise, knjige, večbarvni tisk hitro in poceni!

TISKARNA MERKUR
LJUBLJANA, GREGORČIČEVA 23

Tel. 25-52. Telegram: Tiskarna Merkur.

TRGOVSKI DOM
Sternecki
Celje

Ilustrirani cenik zastoj. št. 63.

DENAR naložite najbolje in najvarneje pri domačem zavodu

KMETSKI HRANILNI IN POSOJILNI DOM

reg. zadr. z neomejeno zavezo

v LJUBLJANI, Tavčarjeva (Sodna) ulica šte. 1

Telef. št. 28-47. Rač. pošt. hran. št. 14.257. Brzjavlj.: „Kmetški dom“. Žiro rač.: Narodna banka

Vloge na knjižice in tekoči račun sprejema proti najugodnejšemu obrestovanju — večje stalne vloge po dogovoru. // **JAMSTVO ZA VSE VLOGE** presega večkratno vrednost vlog. // Strankam nudi brezplačno poštne položnice za nalaganje denarja. // Vložne knjižice drugih zavodov sprejema v inkaso. Sploh vrši vse denarne posle, ki spadajo v delokrog denarnih zavodov.

BLAGAJNISKE URE: Ob delavnikih od 8—12 in od 3—5, le ob sobotah in dnevih pred prazniki od 8—12^{1/2} ure.

Podružnici: **KAMNIK — MARIBOR**

Stanje vlog: **Din 35.000.000'—**

Rezerve: **Din 1.300.000'—**